

Prediker 11

- 7 Het licht is een genot. Wat een weldaad voor de ogen om de zon te zien!
8 Wanneer een mens lang leeft, laat hij dan van elke dag genieten en bedenken dat de dagen van de duisternis ontelbaar zullen zijn. De toekomst is niets dan leegte.

Johannes 8:12-20

- 12 Jezus nam opnieuw het woord. Hij zei: 'Ik ben het licht voor de wereld. Wie mij volgt loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft.'
13 De Farizeeën wierpen tegen: 'Uw getuigenis is niet betrouwbaar, want u getuigt over uzelf.'
14 Maar Jezus ging verder: 'Ook al getuig ik over mezelf, toch is mijn getuigenis betrouwbaar, omdat ik weet waar ik vandaan gekomen ben en waar ik naartoe ga. Maar u weet niet waar ik vandaan kom of waar ik naartoe ga.'
15 U oordeelt met menselijke maatstaven, maar ik oordeel over niemand.
16 En wanneer ik toch een oordeel vel, is mijn oordeel betrouwbaar, omdat ik niet alleen ben, maar samen met de Vader die mij gezonden heeft.
17 In uw wet staat geschreven dat het getuigenis van twee mensen betrouwbaar is.
18 Wel, ik getuig over mezelf, en de Vader die mij gezonden heeft, getuigt over mij.'
19 Toen vroegen ze: 'Waar is uw vader dan?' 'U kent noch mij, noch mijn Vader,' antwoordde Jezus. 'Als u mij zou kennen zou u mijn Vader ook kennen.'
20 Dit zei hij in de schatkamer van de tempel, waar hij onderricht gaf. Niemand greep hem, want zijn tijd was nog niet gekomen.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Prediker zegt: 'Het licht is een genot. Wat een weldaad voor de ogen om de zon te zien'.

Ik zal u iets verklappen: ik houd erg van licht, van zonlicht en warmte, ik ben een zuidelijk mens.

Ik houd niet van het donker en de kou.

Want het heeft invloed op mijn stemming.

Ik voel in januari al in mijn lichaam en geest dat het licht gaat worden en het is net of ik dan als een accu raak opgeladen.

En ik loop ook graag langs zonnige stranden in Ouddorp en Haamstede.

Ik kan me zelfs voorstellen dat er volken zijn geweest die de zon aanbaden.

Het genieten van de zon is niet per definitie slecht.

Franciscus van Assisi -hij leefde in 1200- verwoordde dan ook heel Bijbels dat besef in lied 400:

*"Geloofd om gans uw creatuur. Ten eerste om dat blinkend vuur!
die warme schitterende bron, de Heer des hemels, broeder zon, halleluja!"*

'Het licht is een genot. Wat een weldaad is het voor de ogen om de zon te zien'
Dat betekent ook: je koesteren in de zonnige kant van het leven.

Hoogtepunten te binnen brengen, goed nieuws vertellen, de zonzijde van het leven belichten.

Want dat is goed. Het is een genot.

Nu zal iemand zeggen: ho, ho, de zon,... is dat niet wat eenzijdig en oppervlakkig?

De mens leeft toch niet van zonlicht alleen?

Inderdaad: de zon maakt wel warm en bruin, maar niet zalig en is niet eeuwig.

Lichtkanten zijn er in het leven, maar ook schaduwkanten.

Prediker zegt het al: wanneer een mens lang leeft, laat hij dan van elke dag genieten en bedenken dat de dagen van de duisternis ontelbaar zullen zijn.

Hij plaatst niet voor niets het zonlicht, alle plezier en ook alle lichtkanten in het kader van de vergankelijkheid: het gaat eens voorbij.

Hoe plezierig het leven ook is, hoeveel lichtkanten er zijn: het is tijdelijk en daarom moeten we ons oriënteren op wat blijft.

Er is ziekte, lijden en dood.

Tegen dat alles helpt geen straaltje zonlicht en daarom moeten we leven van een ander licht.

De kerk leeft vanuit dat andere licht

Niet voor niets hebben wij sinds de vierde eeuw daarom een "zon"dag.

Die zondag was daarvoor de dag van de heidense aanbidding van de zon zoals Egyptenaren hun zonnegod Ra of Re vereerden.

Maar op gezag van keizer Constantijn veranderde die zondag van inhoud: het ging erom Jezus Christus, de zon van de gerechtigheid te vereeren en zijn opstandingsdag van licht te vieren.

Die maakt zalig.

Jezus zegt immers: Ik ben het LICHT voor de wereld.

Om dit woord goed te begrijpen, moeten we even kijken naar waar en wanneer Jezus dit zei.

Volgens vers 20 sprak hij deze woorden bij de schatkamer van de tempel.

Die schatkamer lag in de voorhof van de vrouwen.

Wanneer sprak Jezus deze woorden?

Dat moet tijdens het Loofhuttenfeest zijn geweest, het feest dat herinnerde aan de doortocht door de woestijn.

Op de eerste avond van dat Loofhuttenfeest stak men grote kandelaars aan... in de voorhof van de vrouwen.

Die kandelaars waren het beeld van de vuurzuil, het licht, dat vóór de Israëlieten uitging tijdens hun tocht door de Sinai-woestijn.

Die vuurzuil was God zelf!

Jezus sprak zijn woorden dus niet toevallig op die plaats waar de kandelaars aangestoken werden.

Juist daar zegt Hij dat Hij het licht voor de wereld is.

Waarmee Hij ook wil zeggen: 'Zoals God in de woestijn het licht was voor de Israëlieten, zo ben Ik het licht voor iedereen'.

En als Jezus zegt: 'Ik ben het licht voor de wereld', dan stelt Hij zich gelijk met God.

Ik ben - is ook de Godsnaam ooit aan Mozes geopenbaar - ik ben die Ik ben-, Ik ben het licht voor de wereld.

Dit is dus niet zomaar een leuke uitspraak van Jezus.

Jezus maakt duidelijk wie Hij eigenlijk is.

En Hij stelt ook dat geen sprankje zonlicht helpt tegen de duisternis van de vergankelijkheid, van het onrecht, van de ziekte, van de zonde, van de dood.

Daar is ander licht voor nodig.

Het zal u bekend zijn dat de lichten van de hemel, de zon, de maan en de sterren, volgens Genesis 1, het scheppingsbericht, op de vierde dag worden geschapen.

Daar zit kritiek in op alle vereerders van het licht, de zoonanbidders van Egypte, de maanvereerders van Sumerië en de sterrenwichelaars van Babylonië.

Nee, volgens Genesis 1 zijn zon, maan en sterren gewoon lichtjes, lampjes die aan het plafond worden gehangen.

Veel belangrijker is het scheppingslicht van de eerste dag, voordat zon, maan en sterren worden opgehangen en God zei: er moet licht zijn!

Op dat licht grijpt Jezus terug: je wordt er niet rood en bruin van, de temperatuur gaat er niet door stijgen, maar het helpt je om het in het donker uit te houden.

Het donker van de vergankelijkheid, van de zonde, van de dood.

Hij maakt het leven licht dankzij de vergeving en geeft eeuwig leven.

Dat Licht voor de wereld is Hij.

En toch, we zijn nog niet klaar.

Het klinkt nog te passief en te weinig actief.

Altijd maar in de zon zitten maakt lui en is bovendien slecht voor je huid.

En alleen de lichtkanten van het leven benadrukken maakt het leven oppervlakkig en goedkoop.

Maar ook alleen maar zeggen dat we oog moeten hebben voor Hem die het licht voor de wereld is kan geestelijke luiheid en gemak in de hand werken.

Wijzelf moeten nog in het vizier komen en daarom zegt Jezus: 'wie mij 'volgt' loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft het licht dat leven geeft.

"Volgen" is meer dan meegaan.

Volgen is in iemands voetstappen treden.

Het is als het ware je identificeren met de persoon die vóórgaat.

Hoort u het? Eerst was de zon de zon en hadden we het over daglicht waarvan je mag genieten, maar het is vergankelijk. Evenzo de lichtzijden van ons bestaan.

Toen ging het over Jezus Christus die Zelf zegt dat Hij licht voor de wereld is.

Maar nu komen de schijnwerpers op ons: wijzelf moeten tot lichtdragers worden.

Licht dat leven geeft

Daar gaat het dus om: dat mensen iets van Hem gaan opmerken in ons.

Dat gebeurt als we Hem volgen en wandelen in zijn licht.

Je heeft dus niet meer te doen dan je te begeven in Zijn lichtkring.

Net zoals de maan geen licht heeft uit zichzelf, maar het alleen maar weerkaatst, moeten wij gaan staan in de lichtkring van Christus.

Dan zien mensen iets van Jezus Christus, van zijn licht en daardoor van God.

Emerson, een 19e eeuwse Amerikaans dichter zei eens: ik houd van mijn gedichten omdat ik ze niet zelf geschreven heb.

Hij bedoelde niet dat hij plagiaat pleegde, maar alleen te zeggen dat de bron van zijn gedichten ergens anders lag: bij God.

Willem Barnard zei eens dat hij soms ontroerd was door een lied en erachter kwam dat Hij het zelf geschreven had.

Onze gids in Egypte -een moslim- zei onder de indruk te zijn van onze groep.

Het was de eerste keer dat hij een christelijke groep rondleidde ...

Als je wandelt in Zijn licht schrijf je dingen die je als niet van jezelf herkent.

En Augustinus zei: als God onze verdiensten kroont, kroont Hij zijn eigen gaven.

Hij bedoelt: alles wat wij doen -of iemand nu musiceert, metselt, schoonmaakt, studeert, of verzorgt, is geschenk van Godswege
Zie om naar mensen en deel mee van wat je ontvangen hebt. Leef in het licht.
Dan zullen de mensen zeggen: daaraan heb ik wat gehad, dat heeft mijn bestaan verhelderd, daardoor kon ik een weg vinden.
En wij zeggen: hé, dat heb ik niet geweten, of: dat heb ik zo niet bedoeld, of: dat realiseerde ik me niet - het ging eigenlijk ondanks mezelf.
Zo is een mens, die wandelt in het licht.
En bedenk dat een Joods spreekwoord zegt: donker kan je niet met stokken verdrijven, maar je kunt wel een kaars aansteken.
Als christen zeg ik dan: laten we ons levenskaarsje ontsteken aan het licht van Christus, want wij zijn er voor bestemd om allemaal kinderen van het licht en kinderen van de dag te zijn.
Zo mogen we getuigen van en toeleven naar de grote dag die aanstaande is.
Op weg daarnaar toe: geniet van de zon, van de lichtkanten
Maar wandel in het licht van Hem die het Licht voor de wereld is en als ons donker heeft gedragen.
Dat laatste gedenken wij in deze 40 dagentijd.
Hij die het licht voor de wereld beleefde de nacht van Golgotha, maar stond op als de zon van de gerechtigheid op de Paasmorgen
Voor de wereld, voor ons!

Amen

Orde voor zondag 4 maart 2012
Voorganger Ds. Leen Jan Lingen
Organist Peter Jordaan

Zingen: Psalm 36:2,3a
Stilte-Votum-Groet
Kyriegebed
Zingen: Gezang 184
Gebed
Zingen: Samen in het licht
(kinderen gaan weg)
Lezing OT: Prediker 11:7-8
Zingen: Gezang 400:2,3
Lezing: Johannes 8:12-20
Zingen: Gezang 167:3,6
Verkondiging
Zingen: Gezang 75:7,8,9
Collecte

Gebeden
Zingen: Gezang 173:1,3,4
Zegen